

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Amos propheta. Cap[itulum]. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense marthi occurrentibus Fo.lxxvii.

quidē ab eorū furore defendit: et fide pecepta templū illud in honore beate virginis dedicata obtinuit: oēmōs populum baptizare fecit. Post hec euz dñe quadā sancrus in villa rūliaco p̄dicaret: multitudinis ranas garulitate prepedit: ranas illis vni excepere perpetuū filicellū imposuit: qd̄ vsc̄ in p̄nti in ipso loco miraculose permanuit. Quienam in pace anno. I.e. etatis sue. in kalen. aprilis. sepultus in vbe latefū. in ecclesia apostolorū quā ibidem consecravit.

De sancto Amos propheta. Cap. xvi.

Mos propheta nō fuit pa-
ter isaiæ: vt plu-
res putat. Nam isaias nobilis
genere nobili parēt exortus
est. hic aut̄ pastor et rusticus
fuit alioq; līs q̄ ille apōl̄ he-
breos scribit: vt hieronymus
tradit: q̄ litterarū differentia
apud latinos nō habet. Fuit
aut̄ cognatio huius et oppido thecua: qd̄ sex
mīlsbus a bethleem distat: curāq; gerens peco-
rum in latitudine cāporū q̄ primi sunt oppido
thecua: in q̄bus humi arido atq; arenoso nibil
oīno frugū signif: sed vberimis pascuis abū-
dāt: et iō cuncta sunt pasturibus plena: et sterilit-
tatis terre copensat. pecorū multitudine. Et nu-
mero isto pastori fuit amos imperit? sermone:
sed plenus scia. Prophetauit aut̄ iisdē tēporis
bus qb̄ ioel: naū: ionas: osce: isaias: s̄z aliquā
tūlū exorsus est: p̄phetare ante isaiā: videlicet
tēporib̄ hierobōa filij: joas regis israel: et ama-
sie regis iuda. Missusq; estvt cōtra gētes illas
que ei⁹ lectione cōprehendunt irā dei ventura
densificaret: et maxie contra. t. tris⁹ ist⁹: vt ene-
rionē domus hierobōa et calamitatē populi pre-
diceret. Qd̄ cū significasset amasias sacerdos
berhel hierobōa regi ex mādato ipius phibuit
amos ne vltra in regno. t. tribūnū p̄rophētaret.
Eū aut̄ amos cessare noller: dīces se nō esse p̄-
phetā sed pastore missum a dño frequenter illius
amasias plagiis affixit. Landē fili⁹ eius ozias
frequenter eū increpās: vecte per tēpora trans-
flet: et semliuius in terrā suam deducrus post
dies aliquor dolore vulneris expirauit p̄dīe
kalen. aprilis. Sepulens est cū patribus suis.
Hec hieronymus et iosephus. hic propheta ex
numero. t̄.i. prophetarū est qui in sancrorū pa-
trum catalogo Eccl. xl. c. conscribuntur.

De sancto Amos abbate. Cap. xvii.

Mos abbas in de-
serto scythi pater fuit quasi. O.
cccc. monachorū cenobū qd̄ dice-
bat tebarnēse: q̄ erāt ingēris ab-
stinentie vtrū habentes vslū induit
collobijs quasi saccis lineis et pelle consecra a

collo post tergū et latus descendēre cōregi: cu-
cullis etiā caput operiri maxime cū ad sumēdū
cibū veniebat: eisq; faciē velare: ne aliis altum
parti⁹ escā sumēte dephēderer: habētes sumū
mū silētiū: ita vt nec putareſ esse in illo loco
quisq; hoīm vbi sedebat ad mētas. Et oīs eorū
congregatio sic erat posita in multitudine: ac si
eoz quisq; fuisset in solitudine dum ita lateret
vniuersitatis abstinentia: vt ab alio cognosci non
posset. Sedebat ad mēses cōrīctas magis q̄
cibos sumētes: vt nec defūsse mēsis nec ventri
satiscissē viderent: q̄ maior v̄tus est his ab-
stinēre q̄ in oculis habent: et manus. Post
gubernatā hō et regulatā cōgregationē ad de-
serūnitrie accessit: vbi dū esset: rogauit duos
ad se venientes: vt sibi dolū a clūitate deferrēt
necessariū ad aquā colligendā: illiq; pm̄serūt.
Recedentes autem alterum eorum penituit: et
deferrere recusat: eo q̄ per dēmēta et prērupta
montiū noller camelū lōgo itinere: et piculo ex-
ponere. Altero nō habēs camelū cū deuotioē
portauit asino: qd̄ ita leuiter asin⁹ tulit: ac si nul-
lo pōdere onerat? incedēs. Qui dū ad cellā de-
ueuit: amos illū gratiāter exceptit: eisq; camelū
comitis sui mortuū esse nūciauit: eo q̄ pro-
missū attēdere noluit. Illeḡ reuersus ita eue-
nisse compēnit. Quienam in domino vir dei p̄
die kalen. aprilis. hec in vītis patrum.

De sancto Amōnī abate. Cap. xviii.

Monius abbas in deserto inte-
riorū nitrie plenāq; cas-
titate habitauit cū dñob⁹: q̄ sibi carne
et spū fratres erāt. Quox alter eusebius
us: alter eutimus vocabat: terrū q̄ germanus
diōscor⁹ nomē habuit: qui ep̄s fuit: hic aut̄ fra-
tres suos predicos et alios monachos: ac si nu-
trix filios cōsouebat: qui et monasterium muro
vallatum cōstruxerat: in quo et puteum foderat
osibusq; necessariis instruxerat. Et dum quidaꝝ
frater saluari volēs ad eū venissem q̄rēs cellulā
vacatē in qua habitare possit: iposuit ei vt se
in suo cenobio expectaret: donec ad requirēdū
accederet. Abiēsq; p̄cul ab eo loco sibi cellulaz
paruissimā fecit: in q̄ habitare cepit: et fratri q̄
aduenierat monasteriū cū oībus q̄ in eo fuerāt
reliqt. Sed si plurcs fuissent q̄ ad eū venissem
saluari cupiētes: vir sanctus oībus fratrib⁹ cō-
gregatis: et cū alacritate eū iuuātibus locellum
vna die construebat. Et dū aduene qui venerāt
ad ecclesiam vel ad refectionem inuitati essent
vnusquisq; de fratrib⁹ amoni de suis cellulis
necessariā p̄ferebat: et nouas cellulaz construe-
bāt: ita vt nīl v̄tēsū que requirēntur decesserit:
nectamen cuiusq; collatio nota foret. Regressi
ergo hi quisbus cellulaz fuerāt p̄pareare: eas in-
trogressi om̄ia inueniebāt que ad vsum necessa-
ria erant. Et hec ipsa amonius septuī summa
charitate iteravit. Hec in vītis patrum.

De sancta Halbina virginē. Cap. xix.